

Periodeplan for **Honningkrukka** og Ole Brumm

Februar, Mars og April 2026

Et lite tilbakeblikk

Tusen, tusen takk for små og store julehilsener som vi fikk fra barn og foreldre før jul! Julekaffe, hjemmelaget fugde, gaver og hyggelige kort med gode ord som varmer langt inn i hjertet. Det setter vi stor pris på!! Vi hadde en flott førjulstid med baking, juleverksted og yrende forventning!

Primstavsdagene kom på rekke og rad. I slutten av november dro vi på felles førjulstur til Hauger Gård. Som alltid er dette stor stas! Bare det å bli hentet av en stor buss er et eventyr i seg selv. På gården fikk vi hilse på alle dyrene, spise mat i skogen ved et stort leirbål, hoppe i høyet og kjøre hest og vogn. Nissekona Varda kom også innom med pepperkaker og gode historier. Vi var proppfulle av inntrykk og bussturen tilbake bysset mange barn i søvn. Vi legger ikke skjul på at det er heftig for både barn og voksne å komme tilbake til barnehagen etter en slik tur, mengder av utstyr og sovende barn skal bæres inn og alle er litt ekstra slitne. Men i barnehagen vår ser vi hverandre på tvers av etasjene. Når vi kom tilbake fra Hauger Gård hadde småbarnsavdelingene fyrt opp i grillhytta og laget ettermiddagsmat ferdig til oss.

Siste torsdag i november pyntet de voksne hele barnehagen til jul. Og barna tredde inn i herligheten med store øyne neste morgen. Selv grillhytta var julepyntet! 100-meterskogen var forvandlet til Skomakergata og Rampenissen var på plass med alle sine sprell. Han fant på tull og tøys for både voksne og barn gjennom hele desember og ga så mye latter og glede.

Også i år var både ute- og innegruppa med i Skomakergata hele desember. Småbarnsavdelingene var med i to av ukene. Det var helt fantastisk hyggelig og barn gledet seg til å se Skomakergata og herlige Tøfflus! Ikke minst for søsken på tvers av stor og liten avdeling, hvor smil og blikk plutselig kunne møtes over kanten av pepperkaka. Vi har en personalgjeng full av lek og spilleglede, og barna frydet seg stort over å se sine voksne utkledd som Jens Petrus og Politimester Klinke. Etter en livlig seanse hjemme hos Jens Petrus utbrøt en av Kristoffer Robin gutta «Det var sykt bra!» Alle Kristoffer Robin barna fikk prøve seg i ulike roller. Utegruppa startet ute gjennom hele desember. Da blir morgenen roligere for alle. Men vi gikk inn i forkant av Skomakergata, og ut igjen for å spise i grillhytta etter samlingen. Det gikk veldig fint. Barna beholdt mellomaget på og pakket selv lue og votter inn i dressen sin.

Dagen før nissefesten la vi ut i skogen for å lete etter julenissen. Eller som en av gutta sa “Er det selveste julenissen”. Vi hadde snakket masse i forkant om at nissen ikke er så vant til mennesker, så vi måtte trå litt forsiktig. Heldigvis fant vi han og kunne invitere han til festen vår. Som ble en braksuksess! Det er ren magi når nissen kommer ut av skogen og inn til oss i

100-meterskogen. Etter utdeling av poser og nisseklemmer, spiste vi julegrøt og sannelig var det en som fant mandelen i grøten i år også.

Luciadagen ble også så inderlig fin. Etter masse øving på sangene, var det et nydelig tog som meldte sin ankomst helt fra Biterudveien. Alle Kristoffer Robin barna meldte seg til trekningen om å bli selveste Lucia og den heldige som fikk trukket navnet sitt, strålte som en sol. Tusen takk til alle som møtte opp!

Litt nytt fra Honningkrukka

I forrige periode har vi kost oss masse med både julebaking og juleforming, gang rundt juletreet og julesanger og sist, men ikke minst har vi lest mange julefortellinger, spesielt i grillhytta. Honningkrukkebarna er alle veldig glade i høytlesning og lydbok, og de lytter godt. Vi opplever at barna virkelig koser seg! De følger med på historien, de har god ro og noen sitter i armkroken til hverandre og pjuker hverandre i håret underveis. I forkant av og underveis i en bok, forklarer vi hva de ulike ordene betyr. Hva menes med å fortøye en båt, at vannet er grunt eller å få finnerlønn? Hvor er Lucia når hun står på terskelen? Barna må få hjelp til å forstå hva vi faktisk leser om, slik at de lettere kan danne seg egne indre bilder. Før jul fortalte vi også historien om Lucia og julebudskapet. Barna satt som tent lys under begge fortellinger, og som vi sa -Uansett hva man tror på, er det begge spennende historier.

Hakkebakkeskogen har vært med oss hele veien gjennom perioden. Etter det store møtet vi hadde i skogen, har vi ved behov kunnet gå tilbake til de 4 reglene vi skrev ned, og minne hverandre på hva vi ble enige om (reglene henger i 100m). Vi har også i samlingene hatt med små dyrebamser som Klatremus, Morten og Reven. Vi spinner historien videre sammen med barna, og har blant annet hjulpet Morten Skogmus med å finne nøttekurven sin så han kan bytte til seg en kake. Vi hjalp Bestemor Skogmus med å finne strikketøyet, slik at hun kunne lage enda varmere tøy til Klatremus når det ble vinter. Barna viser masse engasjement og de virkelig lyser opp over disse små sporene og brevene vi legger ut. Brevene er forresten skrevet med bittesmå bokstaver, for skogmus er faktisk ganske små på ordentlig ... På leirplassen har vi hengt opp et sceneteppes mellom to trær, og vi har i flere runder lekt de ulike sekvensene fra HB-boka. Den mest populære scenen er fortsatt at Reven jager Klatremus opp i treet, og denne leker vi nesten ukentlig, særlig med de yngste. HK er også utrolig glade i Geitekillingen som kunne telle til 10. På leirplassen har vi mange ganger hatt med så godt som hele avdelingen og plukket med oss stadig flere dyr, før vi til slutt endrer opp på skuta der geitekillingen er tellemester og til slutt redder alle.

På HK samarbeider vi tett med både med spesialpedagog og EIBI pedagog, i forhold til barn med spesielle behov. Vi voksne veksler på hvem som jobber tettest på, og vi erfarer at de andre barna viser utrolig mye forståelse, empati og raushet. Om noen trenger ekstra tilrettelegging eller vi av og til spør de andre barna om de kan hjelpe oss med noe, er det aldri nei eller spørsmål om noe er urettferdig. Barna bare ser at det av og til er andre som trenger mer og at vi alle har ulike styrker, og så tilpasser de seg. Dette er perspektiver som det er verdifullt å ha med seg videre i sekken.

Takk for alle fine og konstruktive foreldresamtaler gjennom høsten! Ta kontakt i hverdagen om dere ønsker å diskutere noe- åpen dialog er alltid til det beste for barna. Nå jobbes det for fullt med målene vi satte i samtalene. Alle barna er unike, og derfor er målene likeså. Mange mål handler om selvstendighet, bleieslutt og påkledning. Istedenfor å bare hjelpe med en gang, viser vi teknikker, gir tid og utfordrer barna til ny mestring. Andre har mål om motorikk, språk og uttale. Sist, men ikke minst er det mange av barna som har mål knyttet til relasjoner og sosial kompetanse. Vi øver på å tåle å få et nei, og tørre å si nei. Likeså det å stå i følelsene sine, eller å klare å høre på en beskjed selv om den er kjedelig. Her er vi voksne ganske tydelige på våre forventninger. Det er lite vits i å si noe om man ikke mener det, så når vi gir en beskjed har vi en klar formening om at barna hører på. Likeledes skal vi selvsagt også lytte til barna og ta dem på alvor, selv om vi ikke alltid kan svare ja. Jevnt over er barna på Honningkrukka veldig flinke til å ta en beskjed, mens andre helst vil tulle den bort. Selvsagt må det ses ut ifra barnas modning, men som en generell regel er det ingen, uansett alder, som skal trenge veldig mange beskjeder. Det å erfare at ord betyr noe, er kjempeviktig for barnas videre utvikling! Det å kunne sette ord på tanker, meninger, følelser og behov, og lytte til andres, gjør barna sosialt kompetente og selvstendige.

Vi er i det hele tatt så stolte av barna «våre»! Generelt er de alle utrolig fine, empatiske, nysgjerrige og kompetente barn. Visst er det ting å jobbe med, og visst kan det gå en kule varmt innimellom, men i det store og hele opplever vi voksne en utrolig harmonisk og fin gjeng. Barna viser mye glede i å se hverandre hver dag. Dette så vi spesielt etter ferien, da gjensynsgleden var ekstra stor. Barna har alle sine nære venner, men søker hverandre likevel ofte på kryss og tvers av alder og kjønn, og det er utrolig mye god lek i løpet av dagen. De aller fleste er superfornøyde med påfyll av nye leker i julekalenderen, og ekstra stas var det med magnatiles-biler og gravid-Barbie 😊

Mål for neste periode

- Vi skal reflektere rundt følelsen «redd» og prøve å gi barna noen redskap for å kunne stå i følelsen når den dukker opp i hverdagen.
- Vi skal jobbe videre med målene satt i foreldresamtalene.
- Barna skal få bruke kroppen aktivt på vinterføre og oppleve mestring ut ifra der de er.
- Barna skal lære noe om bakgrunnen for påskefeiringen.
- Barna skal lære noe om hva som skjer i naturen når det blir vår.

Sosial kompetanse

I denne perioden skal vi fokusere på grunnfølelsen redsel. Det å være redd er en stor følelse som kan komme til uttrykk på mange måter. Vi kan gråte, bli sinte, skrike høyt, få skikkelig hjertebank. Og det er både små og store ting som kan skremme barna og gjøre dem redde. Det er fort gjort å bagatellisere barnas redsel. «Det er ikke noe å være redd for.» Og som regel er det jo heldigvis ikke det. Men når barn er redde trenger de å bli møtt i følelsen. For følelsen er jo reell. Og barna trenger hjelp til å ordsette og håndtere det å være redd, be om hjelp eller løse situasjonen selv. Hva barna er redde for endrer seg med alder. De yngste barnas redsel er gjerne

knyttet til det som er «her og nå», men hos de eldre barna kommer etter hvert også redsel for det mer eksistensielle som døden.

Det å lære å gjenkjenne og ordsette såre og vanskelige følelser som redsel og sorg, og be om hjelp, handler om tidlig psykisk helsevern. Gjennom tidlige barneår, hjemme og i barnehagen, dannes et fundament for hvordan barna forholder seg til egne følelser og hvordan de klarer å åpne opp for andres følelser. De trenger gode rollemodeller. De trenger å møte voksne som kan åpne opp og stå i egen frykt og samtale om det med barna. Vi har alle noe vi er redde for. Og det er ikke flaut eller farlig. Det betyr selvfølgelig ikke at vi som voksne skal dele alle bekymringer med barna. Mye tilhører og skal tilhøre de voksnes verden, men det er fantastisk hvor mye barn forstår og kan håndtere når de blir inkludert og får gode forklaringer på et språk som de kan forstå.

Det er først og fremst gjennom lek og hverdagsopplevelser at barna kan lære å stå i og håndtere sin frykt. Hver vår har vi for eksempel barn som er skrekkslagne i møte med maurene i skogen. Da kan vi personifisere og gi barna kunnskap. Det vi er godt kjent med, er vi ofte mindre redde for, enn det ukjente. «Dette er mauren Tom og han er en arbeidsmaur». «Se hvor mye han kan bære selv om han er liten». Og vi kan studere og sammenligne størrelse. «Se så liten han er og se hvor stor du er». «Ja, han kan bite, men han har veldig liten munn.»

Redsel er ikke en udelt vond følelse. I møte med det ukjente kan vi også kjenne på en skrekkblandet fryd! Og det å kunne pushe grensene for hva man er redd for, kan også gi en god opplevelse av mestring. Her er vi også opptatt av å støtte barna og gå inn i samtale om det de har opplevd. «Jeg så at du var litt redd før du hoppet, men du gjorde det allikevel.» «Hvordan var det for deg?»

Den skrekkblandede fryden ser vi også ofte i barnas lek, når de leker Bukkene Bruse og trollet spretter frem fra under brua, eller de går på bjørnejakt. Det magiske med leken er at vi der kan prøve ut og stå i følelser innenfor trygge rammer. Men det er hele tiden viktig at vi ser litt an, at vi kjenner hverandre godt og følger med på hverandres signaler. Plutselig blir jo noen redde på ordentlig. Og da er det viktig å stoppe opp, gå ut av leken og snakke om det som skjer. Kanskje må vi bli enige om spillereglene på nytt? Leken er også en fin arena for å lære noe om hvordan andre kan oppleve deg og det du gjør. Vi ser for eksempel at de yngre barna kan bli skremt av de eldre barna når de blir litt voldsomme. Da er det viktig å stoppe opp og snakke sammen. «Jeg ser at du er i leken, men hvordan er det for han når du løper mot han i full fart med en pinne høyt opp i lufta?»

I sosial kompetanse samlingene vil vi spille ut episoder som barna kan kjenne igjen fra hverdagen hvor noen blir redde. Vi fokuserer på hva det er som skjer og hva vi kan gjøre for å unngå at noen blir redde eller hvordan vi kan ta vare og hjelpe den som er redd. Vi tar opp spørsmål i plenum. «Hva gjør deg redd?» «Hvordan kan vi se at noen er redde?» «Hva ønsker du at andre skal gjøre når du er redd?»

Med økende alder skal barna oppleve å få både mer frihet og ansvar. En milepæl for våre Kristoffer Robin barn er å få gå ned fra trappa før en voksen kommer ut. Det høres nok større

ut enn det reelt sett er, men det handler om å ta et skritt videre på veien mot å bli selvstendige og klare til skolestart. Og det handler om å følge avtalen vi har gjort. Som er at i det øyeblikket det står tre Kristoffer Robin barn ferdig kledd på trappa på vei ut, så kan disse tre sammen gå i skogen for å leke. De får kun være i skogen. Fordi der kan vi se dem fra døra i garderoben. Og de må alltid være minst tre barn. Fordi hvis en faller og slår seg, skal en bli igjen for å trøste, mens den siste går til den voksne for å gi beskjed.

I uke 11 og 12 er det igjen observasjonsuker. Vi finner igjen frem observasjonsskjemaene våre både i inne- og utetid. Vi kartlegger relasjoner og aktiviteter, barnas språklige, fysiske, sosiale og kreative utvikling, samt kontakten mellom barn og voksne. Det blir spennende å sammenlikne resultatene med høstens oppsummering.

Kultur og Tradisjon

Det står mange hyggelige primstavsdager i kalenderen vår fremover.

Planene for de Frydendalske vinterlekene ligger klare og skal avvikles så snart snøforholdene og hverdagslogistikken tillater det.

Fredag 13. februar er det karneval. I forkant av dagen skal vi lage rytmeinstrumenter sammen med barna. Vi skal øve på karnevalssangene våre, spille og danse samba, bake boller, lage karnevalspynt og snakke om hva vi skal kle oss ut som. Det å bygge forventninger sammen med barna er nesten like gøy som dagen i seg selv. På selve festen kommer barna ferdig utkledd fra morgenen av. Alle blir levert inne. Vi har lekegrupper, sambasamling, pølsefest og i samlingen blir det, nytt av året, catwalk på rødt teppe, teater og rebus. Til ettermiddagsmat serverer vi fastelavensboller.

Dagene går kjapt frem mot påske. Vi lager enkel påskepynt med barna og vi skal synge kyllingsanger. I en av samlingene vil vi formidle påskehistorien som et bordteater med klutedukker, slik at barna vet hvorfor vi i Norge har påskeferie.

Før påskeferien inviterer vi også dere foreldre og søsken på påkefrokost. Ole Brumm har påkefrokost tirsdag 24. mars. Honningkrukka har påkefrokost torsdag 26. mars. Frokosten er mellom kl. 8.00 og 9.30. Dere er velkomne når det måtte passe innenfor dette tidsrommet. Vi baker rundstykker med barna i forkant. Alle barn tar med seg et pålegg hver som vi setter på bordet og deler med alle andre. Det kommer en egen lapp på døra. (Ikke rene egg eller nøtter!!)

Torsdag 30. april markerer vi arbeidernes dag med en skikkelig Rusken-aksjon. Barna har denne dagen med seg hansker fordi vi skal plukke søppel og bidra til å gjøre nærområdet vårt mer trivelig. Vi skal fokusere på kampen for arbeidernes rettigheter og styrken i å samarbeide. De siste årene har til og med statsministeren tatt turen innom!

Natur og fysisk aktivitet

Vi krysser alt som krysses kan for snørike uker fremover. Vi ønsker å gi barna mulighet til å utfolde seg motorisk både i akebakken og på ski. Alle kan ha ski og skisko i barnehagen (stavene skal stå igjen hjemme). Om ski og skisko blir stående i barnehagen, er det også lettere å gå på spontane skiturer når vi ser anledningen byr seg. I uteukene, når det er gode snøforhold og ikke sprengkulde, må gjerne skiskoene være på fra morgenen av. Så kan barna skifte til vintersko når de ikke vil gå på ski lenger. Husk å navne både skisko og ski.

Gjennom vinteren starter utegruppa alltid dagen i grillhytta. Vår opplevelse av grillhytta er at dette er et godt rom å være i og vi er opptatt av å gi barna en rolig, fin start på dagen. Vi fyrer i ovnen. Prater sammen om løst og fast. Spiller litt rolig musikk. Kanskje setter vi på en lydbok. De barna som har med frokost, spiser den. Og det er ren magi å følge med på dagslyset som gradvis kommer og kjenne varmen som langsomt brer seg. På høstens foreldresamtaler fortalte noen foreldre at barna deres kan vegre seg for å bli levert i grillhytta. Det er alltid viktig at barna er godt forberedt på hvor de skal bli levert hver dag, ute eller inne. Hvis barnet har gledet seg til å bygge videre på legotårnet de begynte på dagen før, kan det bli en nedtur å begynne ute. På samme måte som når barnet har gledet seg masse til å base i deilig nysnø, men må gå rett inn. Og at dere snakker om både ute- og innetid med et positivt fortegn!

I denne perioden går vi fra vinter til vår. I overgangen til en ny årstid samtaler vi med barna om hva som skjer i naturen. Og gjør dem bevisste på forandringene som skjer. Når vi går i skogen stanser vi opp. Hvem lagde den lyden? Kanskje det var en Hakkespett? Hvem har laget disse sporene i snøen? Kanskje et rådyr? Hva ligger inni denne knoppen? Et bittelite blad? Alle små og store oppdagelser vi gjør sammen innbyr til spennende samtaler og ofte må vi sjekke litt på I-paden når vi er tilbake i barnehagen igjen.

Litt praktisk

Temperaturen svinger en del gjennom vinteren og hvor vått det er, varierer også. Barna trenger derfor alltid ull/fleece tøy til mellomlaget i ulik tykkelse. De trenger flere par votter og gode vinterluer. Halsluer er helt klart best på kalde vinterdager. Pass på at hetta alltid henger på dressen. Vi har erfart at den kan gjøre den store forskjellen på de kaldeste vinterdagene.

Barna trenger både cherrox og vintersko. Når det er vått er cherrox best og når det er kaldt fungerer vinterskoene best. Men det viktigste er at barna har god plass i skoene, selv med to par ullsokker. Det er luftlaget i skoene som varmes opp av kroppsvarmen og er helt avgjørende for den isolerende effekten.

Og som alltid.. Alt vått må hjem til tørk og ødelagte strikker må skiftes ut fortløpende. Når vinterskoene blir fulle av snø, blir de kalde og våte uansett hvor gode de er.

Naturlig nok blir det fort fullt i kurvene til barna. Det er derfor fint at dere jevnlig går gjennom og rydder vekk det barna ikke trenger. Da blir det enklere for barna og oss å finne det barna

behøver for å ha en fin utetid. For eksempel kan alt av bomullsklær, unntatt truser, ryddes vekk fra kurven med skiftetøy. Kun ekstra ullundertøy og tynne ullsokker er nødvendig her.

Tilslutt en vennlig liten påminnelse knyttet til drikkeflasker. Vi opplever stadig at drikkeflasker havner i feil boks fra morgenen av. Det gir litt hodebry når vi kommer til ettermiddagsmaten, hvor en gruppe kanskje spiser i 100-meter og en annen i grillhytta. Barna vil gjerne ha flasken si til maten. På avdelingsdager skal Honningkrukka sine flasker i oransje boks og Ole Brumm sine flasker i turkis boks. På gruppedagene er flaskeboksene merket med gruppenavn. Ta en ekstra titt når dere setter fra dere flaskene på morgenen.

Kristoffer Robin foreldre –

Hold av følgende dato for årets overnattingstur til Blåfjell: 11.-12. juni

Det er lagt opp til at dere foreldre skal levere barna på Heggedal stasjon torsdag morgen kl. 9.00, samt hente barna deres på Blåfjellhytta fredag formiddag kl. 12.30. Derfor kan det være lurt å sette en stjerne i kalenderen allerede nå og kanskje organisere litt samkjøring dere imellom?

Vinterhilsner fra hele HonningBrumm gjengen 😊 😊 😊 😊 😊 😊 😊 😊 😊